

PÁ 1. března – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 1. kapitolu „Největší dar lidstvu“ z knihy Touha věků (DA 19–26; TV 9–14).

Žalmy jsou Kristovými modlitbami, modlitbami o Kristu a také modlitbami ke Kristu. Odhalují jedinečné zjevení Kristovy osoby a vykupitelské služby toho, kterého Písmo označuje slovy „Bůh s námi“ (Mt 1,23). Ježíš je „Bůh s námi“ v našich modlitbách opuštěnosti a utrpení. On je „Bůh s námi“ ve volání po spravedlnosti a vysvobození. Ježíš je „Bůh s námi“, protože nás nenechává ztracené a zoufalé, ale ukazuje nám vítěznou cestu víry. Stal se pro nás věčným Knězem a Králem, aby nás zachránil od věčné záhuby hříchu. V Kristu, dokonalém davidovském králi, nacházejí své naplnění všechna Boží zaslíbení spásy (2K 1,20).

Knihy Touha věků podrobně popisuje Kristovu jednotu s lidstvem: „Svým lidstvím se Kristus přiblížil k člověku, božstvím byl spojen s Božím trůnem. Jako Syn člověka je pro nás příkladem poslušnosti, jako Syn Boží nám dává sílu poslouchat. To on promluvil z keře na hoře Chorébu k Mojžíšovi: ‚JSEM, KTERÝ JSEM... Řekni Izraelcům toto: JSEM posílá mě k vám‘ (Ex 3,14). Pro Izraelce to byl slib vysvobození. Když potom přišel ‚v podobě člověka‘, řekl o sobě: JÁ JSEM. Dítě z Betléma, tichý a pokorný Spasitel, je Bohem, který ‚byl zjeven v těle‘ (1Tm 3,16). A nám říká: ‚Já jsem dobrý pastýř.‘ ‚Já jsem ten chléb živý.‘ ‚Já jsem ta cesta, pravda i život.‘ ‚Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi.‘ (J 10,11; J 6,51; J 14,6; Mt 28,18) JÁ JSEM zárukou každého zaslíbení. JÁ JSEM, nebojte se. ‚Bůh s námi‘ je jistota – osvobozuje nás od hříchu, dává nám sílu k poslušnosti nebeského zákona.“ (DA 24.25; TV 12).

Otázky k rozhovoru

1. Jak Bůh prokázal neochvějnou věrnost své smlouvě navzdory nevěrnosti lidí? Jaké ujištění to dává ztrápeným a zápasícím Božím dětem dnes?
2. Jak Kristovo jedinečné kněžství podle způsobu Malkisedeka posiluje jistotu spasení Božho lidu?
3. Evangelia ukazují, že mnohá mesiášská zaslíbení v žalmech se naplnila v Ježíši Kristu. Jak to dokazuje pravdivost Božho slova? Proč musíme odolávat náladám, které mají tendenci oslabovat naši důvěru v Boží slovo?
4. Jakou útěchu můžeme získat z Kristových slov: „Je mi dána veškerá moc na nebi i na zemi“ (Mt 28,18)?

17:47

✧ Texty na tento týden – Ž 23; J 10:11–15; Ž 22; Ž 89:28–33; Ko 1:16; Ž 2; Žd 7:20–28

✧ Základní verš

„Kámen, jež zavrhli stavitelé, stal se kamenem úhelným. Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udal před našimi zraky.“ (Ž 118:22.23)

Žalmy vydávají svědectví o Kristu a jeho službě. Můžeme v nich vidět téměř všechny aspekty jeho díla v plánu spasení. Různými způsoby zobrazují a předpovídají Kristův život – a často se tak děje s pozoruhodnou přesností.

Mezi důležitá témata biblických žalmů patří: Kristovo božství a synovství, jeho poslušnost a horlivost pro Boží chrám. V žalmech poznáváme, že on je ten dobrý Pastýř. A čteme i o zradě, jeho utrpení, nezlomených kostech, smrti, vzkříšení, nanebevstoupení, kněžství a kralování. V žalmech najdeme vše, co bylo o Kristu předpovězeno mnoho staletí předtím, než se narodil v těle.

I to je důvod, proč se Ježíš často odvolával na texty žalmů – například když mluvil o své službě nebo diskutoval s učedníky na cestě do Emauz (L 24,44). Chtěl, aby v žalmech našli důkaz o tom, kým byl.

Mezi žalmy, které obsahují typologické naplnění v Kristu, patří Ž 24; 45; 72 a 101 (ideální Král a Soudce), 88 a 102 (modlitby trpícího Božího služebníka).

Ve všech žalmech, v nářku žalmistů, v jejich díkůvzdání, chválách i ve volání po spravedlnosti a vysvobození můžeme slyšet ozvěny Kristovy modlitby za záchranu světa.

✧ Osnova lekce:

Tématem této lekce je symbolika a typologické obrazy z Knihy žalmů, které čtenářům po staletí nastiňovaly povahu a dílo zaslíbeného a očekávaného Mesiáše.

- Ž 23 - Božský pastýř (neděle)
- Ž 22 - Trpící Mesiáš (pondělí)
- Ž 132 - Zaslíbený potomek Davida (úterý)
- Ž 110 - Věčný král (středa)
- Ž 110 - Nejlepší kněz (čtvrtek)

NE 25. února – BOŽSKÝ PASTÝŘ

Ž 23 „¹Davidův. Hospodin je můj pastýř, nebudu mít nedostatek. ²Dopřává mi odpočívát na travnatých nivách, vodí mě na klidná místa u vod, ³naživu mě udržuje, stezkou spravedlnosti mě vede pro své jméno. ⁴I když půjdu roklí šeré smrti, nebudu se bát ničeho zlého, vždyť se mnou jsi ty. Tvoje berla a tvá hůl mě potěšují. ⁵Prostíráš mi stůl před zraky protivníků, hlavu mi oteješ potíráš, kalich mi po okraj plníš. ⁶Ano, dobrota a milosrdenství provázet mě budou všemi dny mého žití. Do Hospodinova domu se budu vracet do nejdelších časů.“

Ž 28:9 „Zachraň svůj lid a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem a nes jej na ramenou věčně!“

Ž 80:2 „Naslouchej, pastýři Izraele, ty, jenž Josefa jak ovce vodiš, zaskvěj se, jenž trůníš nad cheruby.“

Ž 78:52.53 „⁵²Ale svůj lid vedl jako ovce, jako stádo je převedl pouští, ⁵³vodil je bezpečně, strach mít nemuseli, jejich nepřátele pohltilo moře.“

Ž 79:13 „My, tvůj lid – ovce, jež paseš, budeme ti navěky, po všechna pokolení, vzdávat chválu a vyprávět o tvých chvályhodných činech.“

Ž 100:3 „Vězte, Hospodin je Bůh, on nás učinil, a ne my sami sebe, jsme jeho lid, ovce, které pase.“

Ž 95:6.7 „⁶Přistupte, klaňme se, klekněme, skloňme kolena před Hospodinem, který nás učinil. ⁷On je náš Bůh, my lid, jež on pase, ovce, jež vodí svou rukou. Uslyšíte-li dnes jeho hlas.“

Žd 13:20 „A Bůh pokoje, který pro krev stvrzující věčnou smlouvu vyvedl z mrtvých velkého pastýře ovcí, našeho Pána Ježíše.“

Gn 49:24 „Jeho luk si zachová svou pružnost, jeho paže svoji svěžest. Z rukou Přesilného Jákovova vzejde pastýř, kámen Izraele.“

2S 5:2 „Už tenkrát, když králem nad námi byl Saul, vyváděl a přiváděl jsi Izraele ty. Tobě Hospodin řekl: „Ty budeš pást Izraele, můj lid, ty budeš vévodou nad Izraelem.““

J 10:4.11-16.27-29 „⁴Když je má všechny venku, kráčí před nimi a ovce jdou za ním, protože znají jeho hlas.

¹¹Já jsem dobrý pastýř. Dobrý pastýř položí svůj život za ovce. ¹²Ten, kdo není pastýř, kdo pracuje jen za mzdu a ovce nejsou jeho vlastní, opouští je a utíká, když vidí, že se blíží vlk. A vlk ovce trhá a rozhání. ¹³Tomu, kdo je najat za mzdu, na nich nezáleží. ¹⁴Já jsem dobrý pastýř; znám své ovce a ony znají mne, ¹⁵tak jako mě zná Otec a já znám Otce. A svůj život dávám za ovce. ¹⁶Mám i jiné ovce, které nejsou z tohoto ovčince. I ty musím přivést. Uslyší můj hlas a bude jedno stádo, jeden pastýř.

²⁷Moje ovce slyší můj hlas, já je znám, jdou za mnou ²⁸a já jim dávám věčný život: nezahynou navěky a nikdo je z mé ruky nevyrvá. ²⁹Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky.“

J 1:29 „Můj Otec, který mi je dal, je větší nade všechny, a nikdo je nemůže vyrvat z Otcovy ruky.“

PO 26. února – TRPÍCÍ MESIÁŠ

Ž 22:2.3.7.9.16-19 „²Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám.

³Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci. [...] ⁷Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu. ⁹„Svěř to Hospodinu!“ „At' mu dá vyváznout, at' ho vysvobodí, když si ho oblíbil!“ [...] ¹⁶Jako střepe vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! ¹⁷Smečka psů mě kruhem svírá, zlovlná tlupa mě obkličuje; sápo se jako lev na mé ruce a nohy, ¹⁸mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem. ¹⁹Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv.“

Ž 118:22.23 „²²Kámen, jež zavrhl stavitelé, stal se kamenem úhelným. ²³Stalo se tak skrze Hospodina, tento div se udál před našimi zraky.“

Ž 22 „¹Pro předního zpěváka. Podle „Laně za ranních červánků“. Davidův. ²Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil? Daleko spása má, ač o pomoc volám. ³Bože můj, volám ve dne, a neodpovídáš, nemohu se ztišit ani v noci. ⁴Ty jsi ten Svätý, jenž tríní obklopen chválami Izraele. ⁵Otcové naši doufali v tebe, doufali, tys jim dal vyváznout. ⁶Úpěli k tobě a unikli zmaru, doufali v tebe a nebyli zahanbeni. ⁷Já však jsem červ a ne člověk, potupa lidství, povrhel lidu. ⁸Všem, kdo mě vidí, jsem jenom pro smích, šklebí se na mě, potřásají hlavou: ⁹„Svěř to Hospodinu!“ „At' mu dá vyváznout, at' ho vysvobodí, když si ho oblíbil!“ ¹⁰Ty jsi mě vyvedl z života matky, chovals mě v bezpečí u jejích prsou. ¹¹Na tebe jsem odkázán už z lůna, z života mé matky ty jsi můj Bůh. ¹²Nebud' mi vzdálen, blízko je soužení, na pomoc nikoho nemám! ¹³Množství býků mě kruhem svírá, bášanští tuři mě obstoupili. ¹⁴Rozevírají na mě tlamu jak řvoucí lev, když trhá kořist.

¹⁵Rozlívám se jako voda, všechny kosti se mi uvolňují, jako vosk je mé srdce, rozplynulo se v mém nitru. ¹⁶Jako střepe vyschla má síla, jazyk mi přisedl k patru. Vrháš mě do prachu smrti! ¹⁷Smečka psů mě kruhem svírá, zlovlná tlupa mě obkličuje; sápo se jako lev na mé ruce a nohy, ¹⁸mohu si spočítat všechny své kosti. Pasou se na mně svým zrakem.

¹⁹Dělí se o mé roucho, losují o můj oděv. ²⁰Nebud' mi vzdálen, Hospodine, má sílo, pospěš mi na pomoc! ²¹Vysvobod' mou duši od meče, chraň jediné, co mám, před psí tlapou; ²²zachraň mě ze lví tlamy, před rohy jednorožců! – A tys mi odpověď. ²³O tvém jménu budu vyprávět svým bratřím, ve shromáždění tě budu chválit. ²⁴Kdo se bojíte Hospodina, chvalte ho!

Čtete ho, všichni potomci Jákovovi, celé Izraelovo potomstvo, žij před ním v bázni! ²⁵Nepohrdl ponížným, v opovržení ho neměl. Když trpěl příkoří, neukryl před ním svou tvář, slyšel, když k němu o pomoc volal. ²⁶Od tebe vzejde mi chvála ve velikém shromáždění. Svě sliby splním před těmi, kdo se ho bojí. ²⁷Pokorní budou jíst dosyta, budou chválit Hospodina ti, kdo se na jeho vůli dotazují. Vaše srdce bude žít navždy. ²⁸Rozpomenou se a navrátí se k Hospodinu všechny dáilavy země. Tobě se budou klanět všechny čeledi pronárodů. ²⁹Vždyť Hospodinu náleží kralovat, i nad pronárody vládnout. ³⁰Všichni tuční v zemi, ti, kdo jedli a kdo se klaněli, všichni, kteří sestupují v prach, musí před ním padnout na kolena; a jejich duše si život nezachová. ³¹Potomstvo bude mu sloužit. O Panovníku budou vyprávět dalšímu pokolení, ³²to přijde a bude hlásat jeho spravedlnost lidu, který se zrodil: „To učinil on!““

Ž 42 „¹Pro předního zpěváka. Poučující, pro Kórachovce. ²Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! ³Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tváří? ⁴Slzy jsou chléb můj ve dne i v noci, když se mne každý den ptají: „Kde je tvůj Bůh?“ ⁵Vzpomínám na to a duši vylévám v sobě, jak jsem se v čele zástupu brávil k Božmu domu, jak zvučně plesal a vzdával chválu hloučící dav, když slavil svátek. ⁶Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jen jemu, své spáse. ⁷Můj Bože, duše se ve mně tak trpce rmoutí, proto mě vzpomínky za tebou spějí z krajiny jordánské, z chermónských končin, od hory Miseáru.

²⁰Azarjáš, hlavní kněz, i ostatní kněží se k němu obrátili, a hle, byl na čele malomocný. S hrůzou ho odtud vykázali. I on sám se snažil spěšně vyjít, neboť Hospodin ho ranil. ²¹Král Uzijáš byl malomocný až do dne své smrti. Jako malomocný bydlél v odděleném domě, poněvadž byl vyobcován z Hospodinova domu. Jeho syn Jótam byl správcem královského domu a soudil lid země.

Gn 14:18-20 „¹⁸A šálemský král Malkisedek přinesl chléb a víno; byl totiž knězem Boha nejvyššího. ¹⁹Požehnal mu: „Požehnan buď Abram Bohu nejvyššímu, jemuž patří nebesa i země. ²⁰Požehnan buď sám Bůh nejvyšší, jenž ti vydal do rukou tvé protivníky.“ Tehdy mu dal Abram desátek ze všeho.“

Žd 7:20-28 „²⁰A navíc se to nestalo bez přísahy. Levité se totiž stávali kněžími bez Boží přísahy. ²¹Ježíš však se jím stal s přísahou; vždyť mu bylo řečeno: „Hospodin přísahal a nebude toho litovat: Ty jsi kněz navěky.“ ²²Proto se Ježíš stal ručitelem lepší smlouvy. ²³A dále: Levitských kněží muselo být mnoho, protože umírali a nemohli sloužit trvale. ²⁴Ježíšovo kněžství však nepřechází na jiného, neboť on zůstává navěky. ²⁵Proto přináší dokonale spasení těm, kdo skrze něho přistupují k Bohu; je stále živ a přimlouvá se za ně. ²⁶To je ten velekněz, jakého jsme potřebovali: svatý, nevinný, neposkvrněný, oddělený od hříšníků a vyvýšený nad nebesa, ²⁷který nemusí jako dřívější velekněží denně přinášet oběti napřed za vlastní hříchy a pak teprve za hříchy lidu. Ježíš to učinil jednou provždy, když obětoval sebe sama. ²⁸Zákon totiž ustanovuje za velekněze lidi, podléhající slabosti, ale slovo přísahy, dané až po zákonu, ustanovuje Syna navěky dokonalého.“

Žd 5:5 „Tak ani Kristus si nepřisvojil slávu velekněze sám, ale dal mu ji ten, který řekl: „Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.““

Sk 7:55-56 „⁵⁵Ale on, plný Ducha svatého, pohleděl k nebi a užíval Boží slávu i Ježíše, jak stojí po pravici Boží, ⁵⁶a řekl: „Hle, vidím nebesa otevřená a Syna člověka, stojícího po pravici Boží.““

Ž 110:1-7 „¹Davidův, žalm . Výrok Hospodinův mému pánu: „Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.“ ²Hospodin vztáhne žezlo tvé moci ze Sijónu. Panuj uprostřed svých nepřátel! ³Tvůj lid přijde dobrovolně v den, kdy pohotovost svoláš ; v nádheře svatyně jak rosa z lúna úsvitu se objeví tvé mužstvo. ⁴Hospodin přísahal a nebude želet: Ty jsi kněz navěky podle Malkisedekova řádu. ⁵Panovník ti bude po pravici, rozdrtví v den svého hněvu nepřátelské krále. ⁶Bude soudit pronárody – plno mrtvol všude –, on rozdrtví hlavu velké země. ⁷Cestou z potoka pít bude, proto vztyčí hlavu.““

Nu 17:16-25 „¹⁶Hospodin promluvil k Mojžšovi: ¹⁷„Mluv k Izraelcům a vezmi od nich po holi za každý otcovský rod, od všech předáků dvanáct holí za jejich otcovské rody. Jméno každého napíšeš na jeho hůl. ¹⁸Áronovo jméno napíšeš na hůl Léviho; za každého představitele otcovského rodu bude jedna hůl. ¹⁹Uložíš je do stanu setkávání před schránu svědectví, tam, kde se s vámi setkávám. ²⁰Hůl muže, kterého vyvolím, vypučí. Tak zkrátím reptání Izraelců, kteří proti vám reptají.““

²¹Mojžš k Izraelcům promluvil a všichni jejich předáci mu odevzdali dvanáct holí, za každého předáka po holi za jeho otcovský rod; Áronova hůl byla uprostřed mezi jejich holemi. ²²Mojžš uvolil hole ve stanu svědectví před Hospodinem.

²³Když pak nazířil Mojžš vešel do stanu svědectví, hle, Áronova hůl za dům Léviho vypučela, vyrazilo poupě, rozkvetl květ a dozrály mandle. ²⁴Všechny hole vynesl Mojžš od Hospodina ke všem Izraelcům, aby to viděli, a každý si vzal svou hůl. ²⁵Hospodin řekl Mojžšovi: „Dones Áronovu hůl zpátky před schránu svědectví, aby byla opatrována jako znamení pro vzpurné. Tak skoncuješ s jejich reptáním proti mně a nezemřou.““

Zj 2:27 „Bude je pást železnou berlou, jako hliněné nádoby je bude rozbítet.“

Zj 12:5 „Ona porodila dítě, syna, který má železnou berlou pást všechny národy; ale dítě bylo přeneseno k Bohu a jeho trůnu.“

Da 7:22.27 „²² Až přišel Věkovitý a soud byl předán svatým Nejvyššího; nadešla doba a království dostali do držení svatí. ...

²⁷Království, vladařská moc a velikost všech království pod celým nebem budou dány lidu svatých Nejvyššího. Jeho království bude království věčné a všechny vladařské moci ho budou uctívat a poslouchat.“

ČT 29. února – KNĚZ NAVĚKY PODLE MALKÍSEDEKOVA ŘÁDU

Ž110:4-7 „⁴Hospodin přísahal a nebude želet: Ty jsi kněz navěky podle Malkisedekova řádu. ⁵Panovník ti bude po pravici, rozdrtví v den svého hněvu nepřátelské krále. ⁶Bude soudit pronárody – plno mrtvol všude –, on rozdrtví hlavu velké země. ⁷Cestou z potoka pít bude, proto vztyčí hlavu.“

Ž 110:1-3 „¹Davidův, žalm . Výrok Hospodinův mému pánu: „Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.“ ²Hospodin vztáhne žezlo tvé moci ze Sijónu. Panuj uprostřed svých nepřátel! ³Tvůj lid přijde dobrovolně v den, kdy pohotovost svoláš ; v nádheře svatyně jak rosa z lúna úsvitu se objeví tvé mužstvo.“

Žd 6:17-20 „¹⁷Když Bůh chtěl účastníkům zaslíbení přesvědčivě prokázat nezměnitelnost svého rozhodnutí, potvrdil své zaslíbení ještě přísahou. ¹⁸A tak tyto dvě nezměnitelné věci, v nichž Bůh přece nemůže lhát, jsou mocným povzbuzením pro nás, kteří jsme nalezli útočiště v naději nám dané. ¹⁹V ní jsme bezpečně a pevně zakotveni, jí pronikáme až do nitra nebeské svatyně, ²⁰kam jako první za nás vstoupil Ježíš, kněz na věky podle řádu Melchisedechova.“

Ex 32:14 „A Hospodin se dal pohnout k lítosti nad zlem, o němž mluvil, že je dopustí na svůj lid.“

Ž 106:45 „Kvůli nim si připomínal svoji smlouvu, ve svém velkém milosrdenství měl s nimi soucit.“

Nu 8:19 „Dávám je Áronovi a jeho synům jako darované z Izraelců, aby za Izraelce vykonávali službu při stanu setkávání. Budou za Izraelce vykonávat smírčí obřady , aby je nepostihla pohroma, když přistoupí ke svatyni.“

2Pa 26:16-21 „¹⁶ Jakmile svou moc upevnil, jeho srdce se stalo domýšlivým, až se úplně zkažil a zpronevěřil Hospodinu, svému Bohu. Vstoupil do Hospodinova chrámu, aby pátil kadidlo na kadidlovém oltáři. ¹⁷Tu za ním vstoupil kněz Azarjáš a s ním osmdesát Hospodinových kněží, statečných mužů. ¹⁸Ti se postavili proti králi Uzijášovi a řekli mu: „Tobě, Uzijáši, nepřislouží pátil kadidlo Hospodinu, neboť to je záležitost kněží, synů Áronových, posvěcených k tomu, aby pátili kadidlo. Odejdi ze svatyně, poněvadž ses zpronevěřil. To ti u Hospodina Boha k slávě nebude.“ ¹⁹Uzijáš se rozběhsnil. V ruce měl kadidelnici, aby pátil kadidlo. Jakmile se vůči kněžím rozběhsnil, vyrazilo se mu na čele malomocenství před očima kněží v Hospodinově domě u kadidlového oltáře.“

⁸Propastná tůň na tůni volá v hukotu přeřít tvých, všechny tvé příboje, tvá vlnobítí se přese mne valí. ⁹Kéž ve dne přikáže Hospodin milosrdenství svému a v noci své písní být se mnou! Modlím se k Bohu života mého, ¹⁰promlouvám k Bohu, své skále: „Proč na mě zapomínáš, proč musím chodit zármutkem sklíčen v sevření nepřítelů?“ ¹¹Smrtelnou ranou mým kostem jsou protivníci, kteří mě tupí, když se mě každý den ptají: „Kde je tvůj Bůh?“ ¹²Proč se tak trpce rmoutíš, má duše, proč ve mně úzkostně sténáš? Na Boha čekej, opět mu budu vzdávat chválu, jemu , své spásy. On je můj Bůh.“

Ž 88 „¹Zalmová píseň, pro Kórachovce. Pro předního zpěváka, pro zpěv při tanečním reji. Poučující, pro Hémana Eзраchejského . ²Hospodine, Bože, má spásy, ve dne i v noci před tebou úpím; ³kéž vstoupí moje modlitba k tobě, nakloň ucho k mému bédování! ⁴Samým zlem se sytí moje duše, k podsvětí spěje můj život. ⁵Jsem počítán k těm, co sestupují v jámu, jsem jako muž, který pozbyl síly. ⁶Jsem odložen mezi mrtvé jako skolení, co leží v hrobech, na které už ani nevzpomeněš, kteří jsou zbaveni ochrany tvých rukou. ⁷Odložils mě do nejhlubší jámy, do temnoty hlubin. ⁸Leží na mně tíha tvého rozhořčení, všemi svými příboji mě trýzníš. ⁹Známé jsi mi vzdánil, zhnusils mě jim, jsem uvězněn, nemám východiska. ¹⁰Oči mám zkalené utrpením, po celé dny jsem tě, Hospodine, volal, vztahoval jsem k tobě dlaně. ¹¹Což pro mrtvé budeš konat svoje divy? Povstanou snad stíny a vzdají ti chválu? ¹²Což se o tvém milosrdenství vypráví v hrobě? O tvé věrnosti v říši zkázy? ¹³Což jsou známy v temnotě tvé divy, tvoje spravedlnost v zemi zapomnění? ¹⁴Hospodine, pomoz, k tobě volám, ráno má modlitba přichází k tobě. ¹⁵Hospodine, proč jsi na mě zanevřel a svou tvář přede mnou skrýváš? ¹⁶Jsem ponížěn a od mládí hynu, snáším tvé hrůzy, nevím si rady. ¹⁷Přehnalas se přese mne výše tvého hněvu, děsuplné rány tvé mě umlčely, ¹⁸ze všech stran se na mě denně hrnou jako vody, všechny najednou mě obkličují. ¹⁹Přítele a druha jsi mi vzdánil, jenom temnoty se ke mně znají!“

Ž 102 „¹Modlitba pro poníženoého , když je sklíčen a vylévá před Hospodinem své lkání. ²Hospodine, vyslyš mou modlitbu, kéž k tobě pronikne moje volání! ³Neukrývej přede mnou tvář v den souzení mého, nakloň ke mně ucho, v den, kdy volám, pospěš, odpověz mi! ⁴Mé dny se v dým obracejí, mé kosti jsou rozpálené jak ohniště. ⁵Jak zlomená bylina schne moje srdce, i svůj chléb jíst zapomínám; ⁶od samého nařtkání jsem vyzáblý na kost. ⁷Podobám se pelikánu v poušti, jsem jak sova v rozvalinách, ⁸probudím celé noci , jsem jak ptáče, jež na střeše osamělo. ⁹Celé dny mě moji nepřátelé tupí, klnou mi a za potřeštění mě mají, ¹⁰popel jím jak chleba, nápoj slzami si ředím ¹¹pro tvůj hrozný hněv a pro tvé rozlíčení; tys mě vyzvedl a srazil. ¹²Mé dny jsou jak stín, který se prodlužuje, usychám jako bylina. ¹³Ty však, Hospodine, ty zůstáváš věčně, budeš připomínán ve všech pokoleních. ¹⁴Ty povstaneš, slituješ se nad Sijónem, je čas smilovat se nad ním, nastala ta chvíle! ¹⁵Vždyť tvým služebníkům je v něm milý každý kámen a nad jeho sutinami je přepadá lítost. ¹⁶A budou se bát Hospodinova jména pronárody, tvé slávy všichni králové země, ¹⁷protože Hospodin vybuduje Sijón, ukáže se ve své slávě ¹⁸a k modlitbě bezmocných se skloní, jejich modlitbami nepohrdne. ¹⁹Pro budoucí pokolení je to psáno, aby lid, jenž bude stvořen, chválil Hospodina, ²⁰že pohleděl ze svých svatých výšin, že Hospodin shlédl z nebe na zem, ²¹vyslyšel sténání věžňů, osvobodil syny smrti, ²²aby na Sijónu vyprávěli o Hospodinově jménu, aby v Jeruzalémě šfířili jeho chválu, ²³až se tam shromáždí vjedno národy a království a budou sloužit Hospodinu. ²⁴Na té cestě pokořil mou sílu a moje dny zkrátil. ²⁵Právím: Bože můj, uprostřed mých dnů mě odtud neber! Z pokolení do pokolení půjdou tvá léta. ²⁶Dávno jsi založil zemi, i nebesa jsou dílo tvých rukou. ²⁷Ta zaniknou, a ty budeš trvat, všechno zvetší jako roucho, vyměníš je jako šat a vše se změní. ²⁸Ale ty jsi stále týž a bez konce jsou tvoje léta. ²⁹Budou zde přebývat synové tvých služebníků, jejich potomstvo bude před tebou stát pevně.“

Mt 27:35.43.46 „³⁵Ukřižovali ho a losem si rozdělili jeho šaty;

⁴³Spolehl na Boha, ať ho vysvobodí, stojí-li o něj. Vždyť řekl: „Jsem Boží Syn!““

⁴⁶Kolem třetí hodiny zvolal Ježíš mocným hlasem: „Eli, Eli, lema sabachthani?“ , to jest: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?““

J 1:1.2 „¹Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh. ²To bylo na počátku u Boha.“

J 10:30 „Já a Otec jsme jedno.“

Sk 4:10-12 „¹⁰Vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdrav. ¹¹Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. ¹²V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjevenoho lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

Ef 2:20-22 „²⁰Jste stavbou, jejímž základem jsou apoštolové a proroci a úhelným kamenem sám Kristus Ježíš. ²¹V něm je celá stavba pevně spojena a roste v chrám, posvěcený v Pánu; ²²v něm jste i vy společně budování v duchovní příbytek Boží.“

1Pt 2:4-8 „Přicházejte tedy k němu, kameni živému, jenž od lidí byl zavržen, ale před Bohem je ‚vyvolený a vzácný‘. ⁵I vy buďte živými kameny, z nichž se staví duchovní dům, abyste byli svatým kněžstvem a přinášeli duchovní oběti, milé Bohu pro Ježíše Krista. ⁶Neboť v Písmu stojí: ‚Hle, kladu na Siónu kámen vyvolený, úhelný, vzácný; kdo v něj věří, nebudou zahanbeni.‘ ⁷Vám, kteří věříte, je vzácný, ale nevěřícím je to ‚kámen, který stavitelé zavrhli; ten se stal kamenem úhelným.‘ ⁸ale i ‚kamenem úrazu a skálou pádu‘. Oni přicházejí k pádu svým vzdorem proti slovu – k tomu také byli určeni.“

Iz 8:14 „Vám bude svatým, ale oběma domům izraelským kamenem úrazu a skálou, o kterou budou klopýtat, bude osidlem a léčkou obyvatelů Jeruzaléma.“

Mt 21:42-44 „⁴²Ježíš jim řekl: ‚Což jste nikdy nečetli v Písmech: ‚Kámen, který stavitelé zavrhli, stal se kamenem úhelným; Hospodin to učinil a je to podivuhodné v našich očích?‘“

⁴⁴Kdo padne na ten kámen, roztrhne se, a na koho on padne, toho rozdrť.“

ÚT 27. února – NAVŽDY VĚRNÝ SVÉ SMLOUVĚ

Ž 132:10-12 „¹⁰Pro Davida, svého služebníka, neodmítej svého pomazaného. ¹¹Hospodin přísahal Davidovi na svou věrnost – nevezme to nazpět: „Toho, jenž vzejde z tvých beder, dosadím po tobě na trůn.“

¹²„Dodrží-li tvoji synové mou smlouvu i toto mé svědectví, jemuž je budu učit, navždy budou též jejich synové sedat na tvém trůnu.““

Ž 89:2-5.20-48.51 „²O Hospodinově milosrdenství chci zpívat věčně, svými ústy v známost uvádět tvou věrnost po všechna pokolení. ³Pravím: Tvoje milosrdenství je zbudováno navěky, v nebesích jsi pevně založil svou věrnost, ⁴řekl: „Uzavřel jsem smlouvu se svým vyvoleným, přísahal jsem Davidovi, svému služebníku: ⁵Dám, že tvé potomstvo bude navěky stát pevně, já jsem zbudoval tvůj trůn pro všechna pokolení.““

²⁰Ve vidění promluvil jsi jednou ke svým věrným. Řekl: „Poskytl jsem bohatýru pomoc, povýšil jsem vybraného z lidu.“

²¹Nalezl jsem Davida, svého služebníka, pomazal jsem ho svým olejem svatým. ²²Pevně bude moje ruka při něm, udatným ho učiní má paže. ²³Nepřítel ho nepřekvapí a bidák ho nepokoří. ²⁴Před ním potru jeho protivníky, porazím ty, kdo ho nenávidí. ²⁵Bude s ním mé milosrdenství a věrnost, jeho roh se pozvedne v mém jménu. ²⁶I na moře vložím jeho ruku a jeho pravici na řeky. ²⁷On mě bude vyzvat: ‚Tys můj Otec, můj Bůh, moje spásná skála,‘ ²⁸a já ho učiním prvorozeným, nejvyšším nad králi země. ²⁹Svoje milosrdenství mu zachovám věčně, věrně dodržím svou smlouvu. ³⁰Jeho potomstvu dám trvat navěky, jeho trůnu po všechny dny nebes. ³¹Opustí-li jeho synové můj zákon, nebudou-li žít podle mých ráď, ³²budou-li má nařazení znesvěcovat, nebudou-li dbát mých příkázání, ³³ztréstám jejich nevěrnosti metlou a ranami jejich nepravosti, ³⁴ale svoje milosrdenství mu neodejmu, nezradím svou věrnost, ³⁵neznesvším svoji smlouvu, nezměním, co splynulo mezi te a mnou. ³⁶Jednou jsem přísahal na svou svatost. Cožpak bych lhal Davidovi? ³⁷Jeho potomstvo potrvá navěky, i jeho trůn přede mnou bude jako slunce, ³⁸pevně bude stát navěky jako měsíc, věrný svědek nad oblaky.“ ³⁹Zanevřels však na něj, zavrhl ho, na svého pomazaného ses rozlétl. ⁴⁰Zrušil jsi smlouvu se svým služebníkem, jeho členku jsi znesvětil, srazil k zemi. ⁴¹Všechny jeho zdi jsi zbořil, jeho pevnosti obrátils v trosky. ⁴²Plenť ho všichni, kdo táhnou kolem, tupení svých sousedů je vydán. ⁴³Pozvedls pravici jeho protivníků, učinils všem jeho nepřátelům radost. ⁴⁴Otupil jsi ostří jeho meče, nedal jsi mu obstat v boji. ⁴⁵Posvátné čistoty jsi ho zbavil, jeho trůn jsi skácel na zem. ⁴⁶Krátli jsi dny jeho mládí, pokryl jsi ho hanbou. ⁴⁷Dlouho ještě, Hospodine? Skryl ses natrvalo? Bude tvoje rozhořčení sálat jako oheň? ⁴⁸Pamatuj, co jsem. Vždyť co je lidský věk? Což šalebně jsi stvořil všechny lidi? ...

⁵¹Panovníku, připomeň si potupu svých služebníků, kterou od všech možných národů v mém klíně nosím.“

2S 7:5-16 „⁵Jdi a řekni mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin: Ty mi chceš vybudovat dům, abych v něm sídlil? ⁶Nesídlil jsem v domě od toho dne, kdy jsem syny Izraele vyvedl z Egypta, až do dne tohoto. Přecházel jsem se stanem a s příbytkem. ⁷At jsem přecházel se všemi Izraelci kudykoli, zdalipak jsem kdy řekl některému z izraelských vůdců, jemuž jsem přikázal pást Izraele, svůj lid: „Proč mi nezbudujete cedrový dům?“ ⁸Nyní tedy promluvíš takto k mému služebníku Davidovi: Toto praví Hospodin zástupů: Vzal jsem tě z pastvin od stáda, abys byl vévodou nad mým lidem, nad Izraelem. ⁹Byl jsem s tebou, at jsi šel kamkoli. Vyhladil jsem před tebou všechny tvé nepřátele. Tvé jméno jsem učinil tak veliké, jako je jméno velikánů na zemi. ¹⁰I svému lidu, Izraeli, jsem připravil místo a zasadil jej; tam bude bydlet a už nikdy nebude znepokojován, už jej nebudou ponížovat bidáci jako dřív, ¹¹ode dne, kdy jsem správou svého izraelského lidu pověřil soudce. Tobě jsem dopřál klid ode všech tvých nepřátel. Hospodin ti oznamuje, že on vybuduje dům tobě. ¹²Až se naplní tvé dny a ty ulehneš ke svým otčům, dám po tobě povstat tvému potomku, který vzejde z tvého lůna, a upevním jeho království. ¹³Ten vybuduje dům pro mé jméno a já upevním jeho královský trůn navěky. ¹⁴Já mu budu Otcem a on mi bude synem. Když se proviní, budu ho trestat metlou a ranami jako kteréhokoli člověka.“

¹⁵Avšak svoje milosrdenství mu neodejmu, jako jsem je odňal Saulovi, kterého jsem před tebou odvrhl. ¹⁶Tvůj dům a tvé království budou před tebou trvat navěky, tvůj trůn bude navěky upevněn.““

Ž 132:13-18 „¹³Hospodin si totiž zvolil Sijón, zatoužil jej mít za sídlo. ¹⁴„To je místo mého odpočinku navždy, usídlím se tady, neboť po něm toužím. ¹⁵Jeho stravě budu hojně žehnat, jeho ubožáky budu sytit chlebem. ¹⁶Jeho kněžím dám za oděv spásu, jeho věrní budou zvučně plesat. ¹⁷Zde dám pučet Davidovu rohu, svému pomazanému budu pečovat o planoucí světlo. ¹⁸Jeho nepřátelům dám za oděv hanbu, ale na něm se bude jeho členka třpytit.““

Ž 38:2 „Nekářej mě, Hospodine, ve svém rozlícení, netrestej mě ve svém rozhořčení.“

Ž 74:1 „Poučujíc, pro Asafa. Bože, zanevřel jsi na nás natrvalo? Tvůj hněv dýmá proti ovcím, které paseš.“

Mt 1:1 „Listina rodu Ježíše Krista, syna Davidova, syna Abrahamova.“

Žd 1:8 „O Synovi však: ‚Tvůj trůn, Bože, je na věky věků a žezlo práva je žezlem tvého království.“

Ko 1:15.16.20-22 „¹⁵On je obraz Boha neviditelného, prvorozený všeho stvoření, ¹⁶neboť v něm bylo stvořeno všechno na nebi i na zemi – svět viditelný i neviditelný; jak nebeské trůny, tak i panstva, vlády a mocnosti – a všechno je stvořeno skrze něho a pro něho.“

²⁰aby skrze něho a v něm bylo smířeno všechno, co jest, jak na zemi, tak v nebesích – protože smíření přinesla jeho obět na kříži. ²¹I vás, kteří jste dříve byli odcizeni a nepřátelští Bohu svým smyšlením i zlými skutky, ²²nyní s ním smířil, když ve svém pozemském těle podstoupil smrt, aby vás před Boží tvář přivedl svatě, neposkvrněně a bez úhony.“

Sk 2:30.31 „³⁰Byl to však prorok a věděl o přísaze, kterou se mu Bůh zavázal, že jeho potomka nastolí na jeho trůn; ³¹viděl do budoucnosti, a mluvil tedy o vzkříšení Kristově, když řekl, že nezůstane v říši smrti a jeho tělo se nerozpadne v prach.“

ST 28. února – VĚČNÝ KRÁL

Ž 110:1-3 „¹Davidův, žalm. Výrok Hospodinův mému pánu: „Zasedni po mé pravici, já ti položím tvé nepřátele za podnoží k nohám.“ ²Hospodin vztáhne žezlo tvé moci ze Sijónu. Panuj uprostřed svých nepřátel! ³Tvůj lid přijde dobrovolně v den, kdy pohotovost svoláš; v nádheře svatyně jak rosa z lůna úsvitu se objeví tvé mužstvo.“

Ž 2 „Proč se pronárodové bouří, proč národy kují maré plány? ²Srocují se králové země, vládcové se spolu umlouvají proti Hospodinu a pomazanému jeho: ³„Zpřetrháme jejich pouta, jejich provazy pryč odhodíme.“ ⁴Ten, jenž trní v nebesích, se směje, Panovníkovi jsou k smíchu. ⁵Jednou k nim promluví v hněvu, ve svém rozlícení je naplní děsem: ⁶„Já jsem ustanovil svého krále na Sijónu, na své svaté hoře!“ ⁷Přednesu Hospodinovo rozhodnutí. On mi řekl: „Ty jsi můj syn, já jsem tě dnes zplodil. ⁸Požádej, a národy ti předám do dědictví, v trvalé vlastnictví i dálavy země. ⁹Rozdrťíš je železnou holtí, rozbiješ je jak nádobu z hlíny.“ ¹⁰Nuže, králové, mějte rozum, dejte na výstrahu, soudcové země! ¹¹Služte Hospodinu s bázní a jásejte s chvěním. ¹²Líbejte syna, at se nerozhněvá, at na cestě nezhyne, jestliže jen málo vzplane hněvem. Blaze všem, kteří se k němu utíkají!“

Ž 89:5.14-18.27-29 „Dám, že tvé potomstvo bude navěky stát pevně, já jsem zbudoval tvůj trůn pro všechna pokolení.““

¹⁴V své paži máš bohatýrskou sílu, tvá ruka je mocná, tvá pravice pozdvižená. ¹⁵Spravedlnost a právo jsou pilíře tvého trůnu, před tebou jde milosrdenství a věrnost. ¹⁶Blaze lidu, který zná vítězý hlahol, který chodí ve světle tvé tváře, Hospodine. ¹⁷Budou jásat každý den v tvém jménu, pozvedá je tvoje spravedlnost, ¹⁸neboť ty jsi leskem jejich moci; tvou přízní se náš roh zvedá. ...

²⁷On mě bude vyzvat: ‚Tys můj Otec, můj Bůh, moje spásná skála,‘ ²⁸a já ho učiním prvorozeným, nejvyšším nad králi země. ²⁹Svoje milosrdenství mu zachovám věčně, věrně dodržím svou smlouvu.“

Ž 110:5.6 „Panovník ti bude po pravici, rozdrť v den svého hněvu nepřátelské krále. ⁶Bude soudit pronárodové – plno mrtvol všude –, on rozdrť hlavu velké země.“

Sk 13:33-39 „³³Splnil Bůh nám, jejich dětem, a vzkřísil Ježíše; vždyť je o něm psáno v druhém Žalmu: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil.‘ ³⁴To, že jej vzkřísil z mrtvých, takže se už nepromění v prach, slíbil těmito slovy: ‚Věrně vám splním zaslíbení, která jsem dal Davidovi.‘ ³⁵A pak na jiném místě říká: ‚Nedopustíš, aby se tvůj Svätý rozpadl v prach.‘ ³⁶David sloužil Bohu za svého života, potom podle jeho vůle zemřel, byl uložen k svým předkům a rozpadl se v prach. ³⁷Ten však, kterého Bůh vzkřísil, se neobrátil v prach. ³⁸Budíž vám tedy známo, bratři, že skrze něho se vám zveštuje odpuštění všech hříchů, a to i těch, jichž vás nemohl zprostit Mojžíšův zákon. ³⁹Ale v něm je ospravedlněn každý, kdo věří.“

Žd 1:5 „Komu kdy z andělů Bůh řekl: ‚Ty jsi můj Syn, já jsem tě dnes zplodil!‘ A jinde se praví: ‚Já mu budu Otcem a on mi bude Synem.““

